

39. Oude grafstenen in de kerk van Pervijze

Tijdens de oorlog van 1914-18 werd Pervijze zo goed als met de grond gelijk gemaakt zodat de overblijfselen van voor de oorlog zeer schaars geworden zijn. In onze kerk bevinden zich echter nog twee grafzerken die dateren uit een veel vroeger verleden.

In vorige eeuwen kregen de voornaamste inwoners van de gemeente in uitzonderlijke gevallen de eer na hun overlijden te mogen begraven worden binnenin de parochiekerk. Deze eer was voorbehouden aan de grote weldoeners van de parochie, voor kerk- en dismeesters, aan hoofdmannen enz... Zo werden ook te Pervijze verschillende notabelen op die manier ten grave gedragen.

Toen onze kerk in 1892 werd verbouwd, bestonden er een 15-tal zerken binnenin de kerk. Deze moesten allen uitgebroken worden met als resultaat dat er verscheidene in stukken vielen en onherstelbaar vernield werden. De overblijvende werden in de binnenmuren van de verbouwde kerk gemetst. Tijdens de oorlog van 1914-18 werd onze kerk volledig platgebombardeerd maar wonder boven wonder bleven drie grafzerken intact. Eén ervan werd hermetst in de buitenmuur van de linkerbeuk en de andere twee kregen een plaatsje binnenin de kerk. Over deze twee getuigen van ons gemeentelijk verleden hebben we het.

Het eerste zerk bevindt zich achteraan in de kerk in de linkerbeuk, de vrouwenbeuk.

Tot voor 1892, toen men de kerk vergrootte, lag dit zerk in de vloer voor het hoogaltaar en het werd op 25 maart 1893 verlegd naar haar huidige plaats.

Het is een blauwe rechthoekige steen waarvan de rand een tekst bevat die zo goed als onleesbaar geworden is. Op de vier hoeken worden de 4 evangelisten afgebeeld. Het eigenlijke zerk kunnen we verdelen in 3 stukken. Bovenaan staat een wapenschild tussen twee gekrulde takken. Dit wapen lijkt een man met samengevouwen handen af te beelden. Daaronder staat links een man en rechts een vrouw. De gelaatsuitdrukking en klederdracht - lange klederen met lange wijde mouwen - zijn nog tamelijk goed bewaard gebleven.

Onder deze twee personen is het onderste vak verdeeld door twee bogen, gescheiden door een kolom. Onder de linkerboog wordt een knielende jongen afgebeeld die kijkt naar het midden.

In de rechterboog knielen twee jongens en een meisje, eveneens kijkend naar het midden. Dit voor wat de beschrijving betreft. Wat de oorsprong betreft zijn er niet veel gegevens. Voor zover nog leesbaar kunnen we enkel te weten komen dat dit de "sepulture" (begraafplaats) is van Adriaan de Wulf, fs (= zoon van) Ja(ns) die overleet den eersten dach van (mey) XX Xvc....

Toen E.H. Duclos en E.H. Decuyper dit zerk onderzochten konden ze niet met zekerheid uitmaken of dit het zerk was van Adriaan de Wulf of van Adriaan de Wyn.

In 1552 was er echter een Adriaan De Wulf hoofdman van Pervijze en het is dus meer dan waarschijnlijk dat dit dezelfde is die na zijn overlijden in de kerk van Pervijze begraven werd.

Het tweede zerk dat zich nog in de kerk bevindt, werd met de werkzaamheden van 1892-1893 in de muur achteraan de mannenbeuk geplaatst. In de bovenste helft worden een man en een vrouw afgebeeld. De man - links - is gekleed in een toga die tot over de knieën hangt. Brede lange mouwen bedekken zijn armen. De vrouw - rechts - is gekleed met een klein hoofddeksel en een lang kleed met brede mouwen. Boven de twee figuren was een wapenschild bevestigd.

Boven dit schild wordt de keizerskroon afgebeeld. Ook onder de twee figuren was er een wapenschild waarvan reeds op het einde van de 18de eeuw niets meer te herkennen was, dit volgens een beschrijving van het zerk uit die tijd. De onderste helft van het zerk verbeeldt de elf kinderen die uit dit huwelijk geboren werden : 6 jongens met een soort sluitjas en rokjes tot aan de knieën en 5 meisjes die lange sluiers dragen die tot op de grond hangen.

In gotische letters staat er op de kanten nog te lezen : "Sepulture vanchoy Jeurdaens, fs Jacobs, ambtenaere der ... zynder mote van Vlaendre die overleet a° XVCXXVIII d X dach in august joncvr paert Jeurdaens wyf was". Uit deze tekst kunnen we dus afleiden dat onder dit zerk Franchoy

Jeurdaens, zoon van Jacob, begraven lag, die overleed op 10 augustus 1528, dat hij een keizerlijk ambtenaar was en dat de naam van zijn vrouw eindigde op "paert".

De familienaam Jeurdaens komt te Pervijze voor vanaf het begin van de 14de eeuw tot het einde van de 16de eeuw. Drie telgen uit dit geslacht vertrokken omstreeks 1420 naar Brugge om er poorter te worden.

Waarschijnlijk wisten veel Pervijzenaars niets af van het bestaan van deze zerken. Bij een kerkbezoek kunnen ze bezichtigd worden.